Πατερικές διδαχές περί θλίψεων

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 17 Δεκεμβρίου, 2019

Οἱ θλίψεις μᾶς ὁδηγοῦν εἰς τόν Παράδεισον

Λέγει ὁ **Ἀπ. Παῦλος**: «*ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ*» (Πράξ. ιδ΄ 22).

Ρώτησαν τὸν **Ἅγιο Ἀμβρόσιο** (7 Δεκ.) γιὰ τὴν ὠφέλεια τῶν θλίψεων καὶ ἀπάντησε: «*Γνωρίζετε βέβαια, ὅτι ὅταν ἔχη κάποιος θλίψεις, διαφόρους πειρασμοὺς καὶ βάσανα, ὁ Κύριος εἶναι μαζί του, καὶ τὸν παιδαγωγεῖ σὰν παιδί του ἀγαπημένο γιὰ τὰ παραμικρὰ ἁμαρτήματα ποὺ ἔκανε, γιὰ νὰ τὸν δοξάση ὕστερα στὴν Βασιλεία του αἰώνια. Ὅταν δὲ πάλι ἔχη κάποιος σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο ἀπόλαυση μεγάλη, ὑγεία, εὐημερία, καὶ ἄλλα ὅμοια, χωρὶς τιμωρίες καὶ θλίψεις, εἶναι ἀψευδέστατο σημεῖο ἀπώλειας, διότι εἶναι παροργισμένος ὁ δίκαιος Κριτὴς ἐναντίον του καὶ τὸν ἔχει ἀποφασισμένο, γιὰ τὶς πράξεις του, στὴν αἰώνια κόλαση. Τοῦ δίδει δὲ ἐδῶ πρόσκαιρη ἀπόλαυση γιὰ λίγες μικρὲς ἀγαθοεργίες, τὶς ὁποῖες ἔκανε.*

Στὰ ἀλήθεια ἀδελφοί μου, ἔπρεπε νὰ θρηνοῦμε ἀπαρηγόρητα, ὅταν δὲν μᾶς ἔρχωνται πειρασμοὶ καὶ βάσανα· πάλι ὅταν μᾶς παιδεύη ὁ δίκαιος Κριτὴς καὶ πάνσοφος Ἰατρός, πρέπει ὄχι μόνον νὰ ὑπομένουμε τούς πόνους μὲ ὑπομονή, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν εὐχαριστοῦμε, ὅπως καὶ τοὺς σωματικούς ἰατρούς, τοὺς ὁποίους πληρώνουμε νὰ κόψουν καὶ νὰ κάψουν τὰ μέλη μας γιὰ τὴν ἐλπιζόμενη ὑγεία καὶ σωτηρία μας».
Διαβάζουμε στὸ βίο τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου: «*Κάποια μέρα πηγαίνοντας πρὸς τὴν Ρώμη γιὰ κάποια ὑπόθεση, νυκτώθηκε στὸ δρόμο καὶ ἔμεινε στὸ σπίτι ἑνὸς πλουσίου ἀνδρός, ὁ ὁποῖος φιλοξένησε ὅλους, τὸν Ἀρχιερέα καὶ τοὺς συνοδεύοντας αὐτὸν κληρικούς, πλουσιοπάροχα.*
Τὸ πρωϊ τὸν ρώτησε ὁ Ἅγιος, ἐὰν ἐδοκίμασε στὴν ζωή του καμμιὰ θλίψη. Αὐτὸς τότε ἀπάντησε: «Δι' εὐχῶν σου, Δέσποτα Ἅγιε, οὐδέποτε μὲ ἐλύπησε ὁ Θεός, οὔτε μὲ ἐζημίωσε καθόλου, οὔτε γνωρίζω τί εἶναι ἀσθένεια. Ἀλλὰ καὶ πολλὲς δωρεές μοῦ ἔστειλε ὁ Πανάγαθος, πλοῦτο, δόξα, τέκνα καὶ κάθε ἄλλη ἀπόλαυση».

Ὁ Ἅγιος ὅταν ἄκουσε αὐτὰ δάκρυσε καὶ λέγει πρὸς τοὺς ἄλλους κληρικούς: «*Σηκωθῆτε γρήγορα νὰ φύγουμε ἀπὸ τὸ καταραμένο αὐτὸ σπίτι, γιὰ νὰ μὴ μᾶς προφθάση ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ*». Βλέποντας μάλιστα ὅτι ἀμελοῦσαν νὰ ἑτοιμάσουν τὰ ἄλογα, τοὺς πρόσταξε νὰ κάνουν γρήγορα, γιὰ νὰ φύγουν.

Ἀμέσως μόλις ἀνεχώρησαν καὶ προτοῦ προχωρήσουν λίγα μέτρα (ὦ τῶν θαυμασίων σου Δέσποτα!) ἄνοιξε ἡ γῆ καὶ κατάπιε τὸ σπίτι, τὸν πλούσιο, ὅλους τούς συγγενεῖς

καὶ ὅλα τὰ πλούτη του.

Ὁ **Ἅγιος Πορφύριος** (Ἀνθολόγιο Συμβουλῶν) μᾶς συμβουλεύει πῶς νὰ ξεπεράσουμε τὶς θλίψεις:

«Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ δίνει τὴν καρδιά του στὸ Χριστό, ὅπως ὁ Μοναχός, αὐτὸς γίνεται ἄλλος ἄνθρωπος. Ἀνοίγει ὁ νοῦς του, γεμίζει μὲ τὸ Χριστό.
Ἀκούεις; Μὲ καταλαβαίνεις; Μὲ τὸ Χριστό. Καὶ ὅταν ὁ νοῦς καὶ ἡ καρδιὰ εἶναι γεμάτη ἀπὸ τὸ Χριστό, τότε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶναι σοφός, εἶναι ἔξυπνος, τοῦ τὰ διδάσκει ὅλα τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

» Ἡ λέξη ἔξυπνος, ὄχι μὲ τὸ νόημα ποὺ τὴν ἐννοεῖ ὁ κόσμος, δηλαδὴ νὰ ἀπαντᾶ καθηλώνοντας τοὺς ἄλλους, ἢ νὰ κάνει μία δουλειὰ καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀλλά, νά! Πῶς νὰ σοῦ πῶ;

»Σὲ κάθε δυσκολία ποὺ τοῦ παρουσιάζεται, δὲν τὰ χάνει, δὲν ἀπελπίζεται, ἀλλὰ προσφεύγοντας στὸ Χριστό, ποὺ εἶναι μέσα του, βρίσκει ὡραίους καὶ εὔκολους τρόπους νὰ τὴν ξεπερνάει, χωρὶς νὰ τοῦ στοιχίζει, χωρὶς νὰ φθείρεται ἐσωτερικά.

«Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει δώσει τὴν καρδιά του στὸ Χριστὸ δὲν ὑποφέρει, ὅσες δυσκολίες καὶ νὰ συμβοῦν. Χαίρεται, εἶναι γεμάτος ἐσωτερικὴ χαρά. Εἶναι δραστήριος, προσεκτικός. Δὲν κάνει λάθη, ζημιές. Τὸ μυαλό, τὰ χέρια, τὰ πόδια, ὅλα κινοῦνται ἀπὸ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι κουτός;

» Βέβαια, ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις ποὺ πρέπει νὰ κάνει τὸν κουτό, γιὰ χάρη τοῦ Χριστοῦ».

– Δηλαδή, πῶς θὰ κάνει τὸν κουτό;

«Ὅταν σιωπήσει ἐν γνώσει, μὲ κάποιο ἐσωτερικὸ σκοπό, κάνει πὼς δὲν κατάλαβε, κάνει πὼς δὲν ξέρει, διότι ἔχει ἕνα καλὸ σκοπό. Αὐτὰ θὰ τοῦ διδάξει σιγὰ σιγὰ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Διότι ὅταν ἔχουμε μέσα μας τὸ Χριστό, δὲ ζοῦμε κανονίζοντας ἐμεῖς τὸν ἑαυτό μας.

Ζεῖ ἐν ἡμῖν Χριστός, καὶ κανονίζει αὐτὸς τὴ ζωή μας» (Α΄ 20-2).

(Πηγή: orthodoxostypos.gr*)*